

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΛ Β΄ ΗΧΟΣ
Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά
Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὁ πάντων βουλόμενος, οὐχὶ τὸν θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, τῶν ἡμαρτηκότων σοὶ πολυεύσπλαγγνε, Χριστέ καὶ Κύριε, καὶ ποιῶν ἔλεος, μετ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντι μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μοι συγχώρησιν, δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξης, τὴν ἄβυσσον τῶν θείων οἰκτιρμῶν, ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με, σώσης ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ μόνος φιλάνθρωπος, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὐσπλαγγνος, τοὺς λελυπηκότας σε, πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῆς Δέσποτα, μηδαμῶς δέομαι, τῆς αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μου, ἔργων ὧν ἔπραξα, φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ πανάθλιος, τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδραστον· ὅθεν νῦν προσπίπτω, στενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς, τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ ππαίσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων, ἐκ νεότητος· διὸ προσπίπτω σοὶ, κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσιν, σπλαγχνίσθητι ἐλέησον, δείξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέη σου, Κύριε τῆς δόξης, ἐλέους ὁ Πατὴρ καὶ οἰκτιρμῶν, μὴ με ἀπώσῃ τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ἔτερα, τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχον ἐορτάσιμον, Ἀγγελικαὶ σοὶ χορεῖαι, ἀσιγήτοις στόμασιν, αἰωνίως μέλπουσιν, Ὑπεράγαθε, σοῦ τρανῶς βλέπουσαι, τὸ ὠραῖον κάλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορούμεναι, τῇ πρὸς τὰ χεῖρονα, νεύσει οὐδαμῶς ἐμφερόμεναι, αἰεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, μᾶλλον ἀκλινῶς ἀνανεύουσαι, καὶ τὰς πανολβίους, δεχόμεναι προθύμως ἀστραπάς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τείχισον τὴν ποιμνην σου, Ἀγγελικαῖς προστασίαις, ὁ τὰ τούτων τάγματα, λόγῳ συστησάμενος καὶ βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ βαρβάρων θράσος, ἐκδιώκων καὶ αἰρέσεων· τῷ σῷ γὰρ αἵματι, ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ νόμου τὸ κατάκριμα, καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξήλειψας, ὅπως λυτρωθεῖσα, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀρχαὶ Κυριότητες, καὶ Σεραφεῖμ σὺν τοῖς θρόνοις, Χερουβεὶμ τὰ ἄκραντα, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, τὸν σεβάσμιον, καὶ σεπτὸν θρόνον σου, καὶ τὴν θεῖαν δόξαν, μετὰ δέους περιέπουσι. Δυνάμεις πᾶσαι δέ, σὺν ταῖς Ἐξουσίαις γεραίρουσι, τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, καὶ τὴν ἐν τοῖς οὐσί, σοφίαν σου θαυμάζουσι Χριστέ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ ὑποκύψας τῷ πλάνῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο, ἱκετεύω σε Σωτήρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, ὅπως ῥυσθῆσωμαι τῆς κολάσεως.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, μὴ ἀκούσωμεν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτήρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν, ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτήρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἄκραντε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ Ἦχος πλ. β'

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς ῥυπαράς, πῶς ἀπολογήσομαι, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, ποία δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ. Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, Θεοκυήτορ ἀγαθή, προστασία τοῦ κόσμου, ἰκέτευε σὺν Ἄσωμάτοις ἔκτενώς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες τὸ ὄνομά σου ἔργα χειρῶν σου, καὶ ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαίρει, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν, οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥήμά σου.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ψυχὴ, ραθύμως τὴν ζωὴν διανύουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρικτὴν, κατὰ νοῦν οὐ λαμβάνεις, ἀνάνηψον, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλοῦ, ἐπίστρεψον, καὶ βόησον Χριστῷ. Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῆς ἡμῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐν ὥρᾳ καταδίκης.

Μαρτυρικὸν

Φῶς δικαίους διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες, ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς

Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστέ, τὸν κλαυθμὸν δέχου Ἰωσήφ.

Ἦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ αἰσθητὸς Φαραῶ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα· Κύριω τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν ἐμπεισόντα Χριστέ, ληστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις, ἡμιθανῆ γενόμενον, συμπαθείας, ἐλαίῳ θεραπεύσας οἰκτείρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς ἀμαρτήσας πολλά, σπήλαιον γέγονα ληστῶν, ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, καὶ καθάρισον, ὅπως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ναὸς γενήσωμαι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανικῶς τὸν ἐχθρόν, καταβαλόντες Ἀθληταί, θεοπλόκοις ἀληθῶς, στεφάνοις ἐκοσμήθητε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, μετ' Ἀγγέλων παρίστασθε, δόξης πληρούμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων βυθῷ, τὸν Φαραῶ τὸν νοητόν, ἀποπνίξαντες ποτέ, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, οὐρανίου μετέβητε, Χριστὸν δοξάζοντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ Μαρτύρων Ἁγνῆ, μετὰ τῶν θείων Προφητῶν, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων, ἐκδυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἔκτη πέφυκε τῶν Νόων μελωδία

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ, ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπουρανίου χορείας ἀνευφημῶν, τὴν τερπνὴν εὐπρέπειαν, ταῖς αὐτῆς φωτιστικαῖς, ἀστραπαῖς παιδρύνεσθαι βοῶ, ἱκετεύων σε Χριστέ, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ καὶ τῷ ἐκ σοῦ, παναγίῳ Πνεύματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χορούς, σὲ τὸν πάντων αἴπιον ὑμνεῖν, παρεσκεύασας αὐτοὺς ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἐαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνῆ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον, Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὴ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μετανοῶν Χριστῷ συνεταξάμην, καὶ τῶν κακῶν οὐδόλως ἐπαυσάμην, τίς γένωμαι τύφλωσιν, περικείμενος πολλήν. Υἱὲ Θεοῦ σύ με, οἴκτειρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποσκοπῶν Θεοῦ μακροθυμίαν, ἐκδαπανῶ ζωὴν τῇ ῥαθυμίᾳ, καὶ δέδοικα πάντοτε, μὴ ἐξαίφνης ἡ τομὴ, ἢ τοῦ θανάτου προφθάσῃ με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς διωγμοὺς, τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ὥσπερ τρυφὴν οἱ Μάρτυρες ποθοῦντες, ἠγάλλοντο βλέποντες, διανοίας ὀφθαλμοῖς, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῇ στερρᾷ τῆς εὐσεβείας πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσαντες πανσόφως, μοχλεύσεσιν ἅγιοι, πολυτρόπων αἰκισμῶν, οὐκ ἀνετράπητε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέος ἡμῖν Παράδεισος ἐδείχθης, ζωῆς ἀγνή τὸ ξύλον μέσον ἔχων, ἐξ οὗ φαγὼν Ἄχραντε, τῆς νεκρώσεως Ἀδάμ, τῆς πονηρᾶς ἀπολύεται.

Κανὼν τῶν Ἄσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν, ἐκ μὴ ὄντων βουλήσει, πλαστοουργήσασα Φύσις, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριποῖς, ἐν προσώποις, καὶ δοξολογεῖται πιστῶς.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πηγάζων σύ τὸ ἀγαθόν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ πλουσίως ἐκχέων, τῇ μεθέξει ἀγαθούς, τοὺς ἄσωμάτων χορούς, τῶν Ἀγγέλων ἔδειξας φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδόθη ἄφεις ἡμῖν, διὰ σοῦ Θεοτόκε· ὁ γὰρ νόμου Δεσπότης, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπομείνας, πάντας ἐλυτρώσατο.

Ῥδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μὴ κατακρίνης ἡμᾶς, τοὺς ππαιόντάς σοι πολλά, ἀλλὰ τῷ συνήθει σου Δέσποτα, ἐλέει οἰκτείρησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁδὸς ὑπάρχων ζωῆς, θανατηφόρους ὁδοὺς, Σῶτερ, ἀμαρτίας ἐκκλίνειν με, αἰεὶ καταξίωσον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφάπτουσαν αἰκισμῶν, καθυπελθόντες πυράν, δρόσω θείου Πνεύματος, Μάρτυρες ἐμείνατε ἄφλεκτοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χειμάρρουν θείας τρυφῆς, τρυφᾶτε περιφανῶς, Μάρτυρες αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν, αὐτὴν κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥαθύμως μου τὴν ζωὴν, ἐκδαπανήσας Ἀγνή, πρὸς τὴν σὴν προστρέχω ἀντίληψιν, οἰκτείρησον σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἄσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φθορᾶς ἀπρόσδεκτον, τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ θεϊότατοι Νόες σου τὸν σεπτόν, θρόνον περιέπουσιν, ἀθανασίας σε πηγὴν, κληρωσάμενοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ Πνεύματος, ἀγιαζόμενοι, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι πρὸς τὸ κακόν, μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον Ἀγαθόν, ἀναβάσεσι θεοῦμενοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατὰρα λέλυται, ἡ τῆς προμήτορος διὰ σοῦ Θεομήτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν, Ἄχραντε πανάμωμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν, τὴν ἀέναον ἐκύησας.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ, Χριστέ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτὸς σοι κραυγάζοντος,

καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσας Χριστέ, ξήρανον τὰ βλαστήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύων μοι τὸν φόβον σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στεναγμὸν ὡς ὁ τελώνης κτησώμεθα, καὶ κακῶν ἀποσχώμεθα, στεναγμὸν ὅπως φύγωμεν αἰώνιον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετρωμένοι τῷ θείῳ σου ἔρωτι, πιτρωσκόμενοι ἔχαιρον, ταῖς βασάνοις οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ περάτων τῷ σώματι οἱ Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες κεκράγατε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάντες εἰσέρχονται, ἁμαρτωλοὶ πρὸς εἰσόδους συγχωρήσεως.

Κανὼν τῶν Ἄσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Χερουβεὶμ, βλέπων ὁ Προφήτης σε, παντεπόπτα τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ἐπιβεβηκότα διὰ συμβόλων τὴν σὴν, μιεῖται δεσποτεῖαν καὶ κυριότητα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς μυριάσιν ὁ Δανιήλ, καὶ ταῖς χιλιάσι, τῶν Ἀγγέλων κυκλουμένῳ σοι Δέσποτα, βλέπων ἠνωμένην τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, τὸ κράτος σου τῆς δόξης μεμυσταγώγηται.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱός, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη πανύμνητε Δέσποινα. Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σοῦ ἀνέλαβε.

Ὁδὸς Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ κήτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ. Ὡς τὸν προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὀμματώσας τυφλοὺς, τῆς ψυχῆς μου ἄνοιξον ὄμματα, ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω, καὶ παθῶν σκότους ῥυσθήσωμαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, μετανοίας ἔμπλεων ποιήσον, Οἰκτίρμον τὴν ψυχὴν μου, ποταμοὺς διδοὺς δακρῶν μοι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοιλάδες μαρτυρικαί, κρίνα ἰαμάτων ἐκφύουσι, καὶ πάντων τὰς καρδίας, εὐσεβῶν εὐωδιάζουσι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυόμενοι αἰκισμοῖς, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἅγιοι, τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, τὴν καρδίαν συνεδήσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγία Μῆτηρ Θεοῦ, τὴν βεβηλωθεῖσαν καρδίαν μου, πράξισιν ἐναγέσι, συμπαθεία σου ἀγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαίνοντας ὁρῶν, ὁ Ἰακώβ ἐν κλίμακι, τοὺς Ἀγγέλους σου Δέσποτα τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκετο, ἐν σαρκὶ παρουσίαν προδηλότατα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοήσας τὴν ἔνθεον, τῶν Ἀγγέλων καὶ φαιδρᾶν, παρεμβολὴν ἠγάλλετο, ὁ θεράπων σου Δέσποτα Ἰσραήλ, εὐρύθμως χορεύουσαν, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν περιέπτουσαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρέων ὑπέρτερον, αἰωνίων ἀληθῶς, ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀνεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμφανές, σὴ γαστήρ χωρήσασα, τῆς Θεότητος αἰγλην, Κόρη Δέσποινα.

Ὁδὸς ζ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ τῶν ὀσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν κακίας, τὸν νοῦν ἀπετυφλώθην, καὶ οὐκ ἔβλεψα μετάνοίας τὸ φέγγος. Χριστέ Σωτήρ μου σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θαρρῶν τῆ σῆ εὐσπλαγχνία, προσπίπτω σοι Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμενος τῶν κακῶν μοι τὴν λύσιν, μή με παρίδης Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μόνος ἐγὼ ἐγυμνώθην, ἐξ ἔργων δικαιούντων, μόνος ἔπραξα πᾶσαν ἄτοπον πράξιν, μόνος Χριστέ σύ με οἴκτειρον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ὑπερκόσμιον δόξαν, ἐνδύσας τοὺς Ἁγίους, τοὺς ἀθλήσαντας ἐν τῷ κόσμῳ, πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ μου σῶσόν με.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσίας ἀδίκου, δικαίου νόμου ὄντες, θεῖοι φύλακες κατεπτύσατε πίστει, νομίμως ἐναθλήσαντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δούλου μορφὴν ὑποδύντα, Δεσπότην Κόρη τίκεις, ὃν ἰκέτευε τῶν παθῶν τῆς δουλείας, Ἄγνη ἐλευθερῶσαί με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁραιότητι φαιδρύνεσθε πανάγιοι, Ἄγγελοι τοῦ παντοκράτορος, πλησιάζοντες, τῆ ἀφράστῳ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πόθῳ κραυγάζοντες αἰεὶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοερῶς περὶ σὲ Δέσποτα στρεφόμενοι, Ἄγγελοι τὴν ἀκατάληπτον, φωτοφανείαν, αἰδίως δέχονται τὴν σὴν, ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες αἰεὶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ σοῦ εὐλογημένη ὁ Ἀσώματος, Κύριος ἔφη ὁ Γαβριήλ· τὴν καταφθαρεῖσαν γὰρ ἀναπλάσαι φύσιν βουληθεῖς, τὴν μήτραν σου ὤκησεν Ἀγνή· Εὐλογημένη ἡ Θεόν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οἱ ὄσοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβεὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐζήλωσα ἀσπλάγχνου πλουσίου τρόπους, καὶ παρορῶ μου πτωχεύσαντα, τὸν νοῦν πρὸ θυρῶν τῆς μετανοίας, κακία ἠλκωμένον Χριστέ· μὴ με εἰς πῦρ πέμψης ἄσβεστον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Χειμῶνι καὶ σαββάτῳ καλῶν ἀργίας, μὴ με τοῦ βίου ἀνέτοιμον λάβης, χειμῶνα τῆς ἀμαρτίας ὁ καταπαύσας Οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐπιστροφὴν θείαν δίδου μοι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Μάρτυρες τὴν πλάνην καταπατοῦντες, τῇ ἀπλανεῖ πίστει ἅπασαν, βασάνων, ἠνεγκαν τρικυμίαν, εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφάπτουσιν βασάνων ἠνεγκαν φλόγα, ὑπομονῆς δρόσῳ οἱ Ἅγιοι, ὕλην ἔφλεξάν τε ἀσεβείας, θείας ζήλῳ ἀγάπης, πυρούμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, Θεὸν τὸν ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἀγιασθεῖσα, Θεοτόκε Παρθένε· διό μου τὴν ψυχὴν καθάρισον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλισσαῖον ὡς πάλαι σοῦ τὸν θεράποντα, στρατιαῖς ἀσωμάτοις περιετείχισας· οὕτω δὴ καὶ νῦν,

Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων καθικετεύσατε, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι, ὡς παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόθῳ δοξάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Μητρί καὶ Παρθένῳ Χαῖρέ σοι κράζομεν· Γαβριὴλ σὺν τῷ θείῳ Θεομακάριστε. Λόγον γὰρ ἡμῖν, Θεοῦ σαρκὶ γεγέννηκας, ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰωσήφ μὲν σωφρονήσας σιτοδότης, ἐγνωρίσθη, ἐγὼ ἄσωτεύων δέ, λιμῷ κρατοῦμαι ἐναρέτων πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς ὁ Πέτρος μετανοῦς Χριστέ δακρύω, ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὡς ὁ Ἄσωτος ἐκ βάθους κράζω· Ἥμαρτον, συγχώρησον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμμαχία τοῦ Θεοῦ καταβαλόντες, τὴν κακίαν σοφοὶ τοῦ ἀλάστορος, στεφάνους νίκης ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἀγία τῶν σεπτῶν Μαρτύρων μνήμη, ἀγιάζει ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τοὺς ὀρθοδόξως αὐτὴν ἀγιάζοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φώτισόν με ἀμαρτία σκοτισθέντα, ἀπαθείας τὸ φῶς ἢ κυήσασα, ἵνα ὑμνῶ σε ἀγνή Αἰετάρθενε.

Κανὼν τῶν Ἄσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὄν οὐ, τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὄν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δαυῖδ Προφήτη τῷ σῶ ὡς ἔπαυσας, τὸν σὸν λαὸν πατάσσοντα ῥομφαίᾳ σου Ἄγγελον, οὕτως Οἰκτίρμον βράβευσον, εἰρήνην Χριστέ, πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον νῦν, ἐπικουφίζων πειρασμὸν ὡς πολυέλεος.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν λαοῦ σου Χριστέ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἰκεσίαις Δέσποτα, τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν περικυκλούντων, σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφεῖμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, θρόνοι πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβεῖμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον, Τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομήτορ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζουσι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Κατανυκτικὰ

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων φεύντα μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Γυμνὸν με εὐρῶν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν, ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει, οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόνητος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Πάριδέ μου, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα Ἰησοῦ φιλόνηρωπε, καὶ σωζομένων, μερίδι με σύνταξον.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ λαμπρύνας, τῶν Ἀγγέλων τὰς χορείας, ταῖς ἐκείνων Χριστὲ παρακλήσεσι, τὸ ὀπτικόν μου, τῆς καρδίας φώτισον.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πᾶσαν πείραν, ἀλγεινῶν ὑπενεγκόντες, ἄθλοφόροι τὰ ἄλγη καὶ τραύματα, τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀεὶ θεραπεύετε.

Δόξα...

Τὴν Τριάδα, τὴν ἁγίαν προσκυνούμεν, ὑμνουμένην Ἀγγέλων στρατεύμασιν, αὐτῇ βοῶντες· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λύτρωσαί με, τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι Θεογεννήτορ, ὅπως μακαρίζω σε.